

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola VI. Gregorii Papae I. Ad Narsem Patricivm. Dolet se a
contemplationis delectatione deiectum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

scriptum est: *Deus potentes non abiicit, cum & ipse sit potens.* Iob. 36.
 Et per Salomonem dicitur: *Et intelligens gubernacula posside-* Prou. 1.
bit. Sed mihi hæc difficilia sunt, quia & valde onerosa. Et
 quod mens sponte non recipit, congrue non disponit. Ec-
 ce serenissimus dominus imperator fieri simiam leonem
 iussit. Et quidem pro iussione illius vocari leo potest, fieri
 autem leo non potest. Vnde necesse est vt omnes culpas
 ac negligentias meas non mihi, sed suæ pietati, deputet,
 qui virtutis ministerium infirmo commisit.

EPISTOLA VI.

GREGORII PAPÆ I.

AD NARSEM PATRICIUM.

Dolet se a contemplationis delectatione deiectum.

Gregorius Narsti patricio.

DVM contemplationis dulcedinem alte descripsistis, Ioan. Diac. lib. 1. cap. 48.
 ruinae meae mihi gemitum renouastis, quia audiui
 quid intus perdidit, dum foris ad culmen regiminis imme-
 ritus ascendi. Tanto autem me percussum mœrore agnosci-
 te, vt vix loqui sufficiam: oculos enim mentis meae dolo-
 ris tenebrae obsident. Triste est quidquid aspicitur, quid-
 quid delectabile creditur cordi meo lamentabile appa-
 ret. Penso enim, ab alto quietis meae culmine corruens,
 ad quantum deiectus exterioris prouectus culmen ascen-
 di, & pro culpis meis in occupationis exilium a facie do-
 minantis missus, quasi destituta viduae vocibus cum pro-
 pheta dico: *Qui consolabatur me longe recessit a me.* Thren. 1. Quod vero
 causa & nominis similitudinem faciendo, per scripta ve-
 stra clausulas declamationesque formati, certe, frater
 carissime, simiam leonem vocas. Quod eo modo vos age-
 re conspiciamus, quo nos scabiosos saepe catulos, pardos
 vel tigres vocamus. Ego enim, bone vir, quasi filios per-
 didi: quia per terrenas curas recta opera amisi. Nolite
 ergo me vocare Noemi, id est, pulcrum; sed vocate me
 Maram, quia amaritudine plenus sum. Ruth. 1. Quod autem me
 dicitis scribere non debuisse, vt in agro dominico cum bu-
 balis non arares, quia in ostenso beato Petro linteo & bu-
 bali & omnes ferae oblatae sunt, scis ipse quia subiunctum
 est: *Mastra & manduca.* Tu ergo qui easdem bestias nec- Amos 6.
Ad. 10.

dum mactaueras, cur iam manducare per obedientiam nolebas? Aut nescis quia easdem quas scripsisti bestias oris tui gladius occidere recusauit? Quas ergo per compunctionem occidere potueris, de illis necesse est ut in tui desiderii fame satieris. De causa autem fratrum nostrorum, ut scripsisti, ita futurum, si Deus adiuuet, æstimo; de qua modo serenissimis rerum dominis scribere omnino non debui, quia in ipso initio non est a quæstibus inchoandum. Sed dilectissimo filio meo Honorato diacono scripsi, ut opportuno tempore eis congrue suggerat, & mihi responsum sub celeritate indicet. Domnum Alexandrum, domnum Theodorum, filium meum Marinum, domnam Eufiriam, domnam Eudochiam, & domnam Dominicam, mea peto vice salutari.

EPISTOLA VII.

GREGORII PAPÆ I.

AD ANASTASIVM EPISCOPVM ANTIOCHENVM.

Ægre fert se multis occupationibus deprimi,
& ab eo laudari.

Gregorius Anastasio episcopo Antiocheno.

EPISTOLAM beatitudinis vestræ, ut fessus requiem, salutem æger, fontem sitiens, umbram æstuans accepi. Neque enim illa verba per linguam carnis videbantur expressa: quia sic specialem amorem suum, quem gestabat, aperuit, ac si mens per semetipsam loqueretur. Sed durum valde fuit quod secutum est: quia amor vester terrena me portare onera præcepit: & quem prius spiritualiter diligebatis, postea, ut existimo, temporaliter amantes, usque ad terram me superposito onere depressistis, ita ut omnem mentis rectitudinem funditus perdens, contemplationisque aciem amittens, non per prophetiæ spiritum, sed per experimentum dicam: *Incuruatus sum, & humiliatus sum usquequaque.* Tanta quippe me occupationum onera deprimunt, ut ad superna animus nullatenus erigatur. Multis enim causarum fluctibus quatuor, & post illa quietis otia tumultuosæ vitæ tempestatibus affigor, ita ut recte dicam: *Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me.* Periclitanti igitur mihi orationis vestræ manum tendite,

VOS

Ioann. diac.
lib. 1. c. 49.

Psal. 118.

Psal. 68.